

tuelle ændringer af Europol-konventionen. Der henvises nærmere til Europol-konventionens artikel 34.

Med 3. tillægsprotokol til Europol-konventionen sker der en udvidelse af Europa-Parlamentets rolle i forhold til Europol. Af protokollen følger således, at Parlamentet ikke blot som hidtil skal høres i forbindelse med eventuelle ændringer af konventionen og bilaget hertil, men også skal høres vedrørende en række af de administrative foranstaltninger, som skal vedtages i henhold til konventionen. Af protokollen følger desuden, at Rådets formand eller dets repræsentant kan give møde i Europa-Parlamentet for at drøfte generelle spørgsmål i forbindelse med Europol. Der henvises til *protokollens artikel 1, nr. 14, litra f, og nr. 18* (forslaget til ændring af artikel 28, stk. 10, og ny artikel 34 til Europol-konventionen).

Endvidere kan der henvises til *protokollens artikel 1, nr. 12 og nr. 19* (forslagene til ændring af artikel 24, stk. 6, og artikel 35, stk. 4), hvoraf det dels følger, at den beretning, som Den Fælles Kontrolinstans udarbejder, foruden Rådet også sendes til Europa-Parlamentet, dels fastsættes at den femårige finansplan, som Styrelsesrådet vedtager med enstemmighed, skal sendes til Rådet, der herefter sender den til Europa-Parlamentet til orientering.

3.3.7. Ansvar og retsbeskyttelse

Efter Europol-konventionens artikel 39, stk. 4, skal spørgsmålet om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar i medfør af artikel 39 (som vedrører Europols ansvar i såvel som uden for kontraktforhold), afgøres under henvisning til de relevante bestemmelser i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, således som den senere er ændret ved tiltrædelseskonventionerne.

Danmark har tiltrådt Bruxelles-konvention, som blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 325 af 4. juni 1986 om EF-domskonventionen (med senere ændringer). Som følge heraf var det i forbindelse med gennemførelsen af Europol-konventionen i dansk ret ikke nødvendigt at indføje særlige bestemmelser i Europol-loven til opfyldelse af Europol-konventionens artikel 39, stk. 4.

Med virkning fra den 1. marts 2002 er Bruxelles-konventionen afløst af reglerne i Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Da denne forordning er vedtaget med hjemmel i EF-trak-

tatens afsnit IV, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, der således ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender). I forholdet mellem Danmark og de øvrige medlemsstater gælder således stadig reglerne i Bruxelles-konventionen.

Efter 3. tillægsprotokol ændres artikel 39, stk. 4, således, at spørgsmålet om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar i medfør af artikel 39 (som vedrører Europols ansvar i såvel som uden for kontraktforhold), afgøres under henvisning til reglerne i Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000.

Da disse regler som nævnt ikke finder anvendelse i Danmark, har Danmark med henblik på at kunne anvende de relevante regler i forordningen i forbindelse med de tvister, som artikel 39, stk. 4, omhandler, i forbindelse med undertegnelsen af 3. tillægsprotokol afgivet en erklæring om, at Danmark i en given tvist vedrørende Europols privatretlige ansvar vil følge reglerne om retternes kompetence, således som disse fremgår af Rådets forordning nr. 44/2001. Der henvises herved til *protokollens artikel 1, nr. 20* (forslaget til ændring af artikel 39, stk. 4, til Europol-konventionen), som erklæringen knytter sig til.

På den anførte baggrund foreslås det, at der i Europol-loven indsættes en bestemmelse om, at danske domstole i relation til spørgsmålet om, hvilke nationale retter der er kompetente til at behandle tvister vedrørende Europols ansvar efter konventionens artikel 39, skal anvende de relevante regler om retternes kompetence i den nævnte forordning nr. 44/2001.

Det bemærkes i den forbindelse, at Danmark har anmodet om at blive tilknyttet forordning nr. 44/2001 på mellemstatsligt grundlag ved en såkaldt parallelaftale. En sådan parallelaftale er endnu ikke indgået.

3.3.8. Øvrige ændringer

Den 3. tillægsprotokol til Europol-konventionen indeholder – ud over de ændringer, som allerede er nævnt ovenfor under pkt. 3.3.1.-3.3.7. – en række ændringer af mere teknisk og redaktionel karakter. Der henvises herved til *protokollens artikel 1, nr. 13-16* (forslagene til ændring af artikel 26, stk. 3, en række ændringer af artikel 28 samt ændring af artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 1).

Herudover følger det af *protokollens artikel 1, nr. 21* (forslaget til ændring af artikel 42 til Europol-konventionen), at Europol – udover forbindelser med